

klarende føjes: „altsaa med Forhøjelser i Aktiv-Status, dersom *Afskrivninger**), Lageropgørelser, Risikofonds, Vedligeholdelses-henlæggelser og lignende medfører *skjult Merværdi**) af Aktiverne“. En saadan Vurdering vilde utvivlsomt blive et lige saa pinligt og møjsommeligt Arbejde for Skattemyndighederne som for Selskaberne, give Anledning til en Vrimmel af brydsomme Tvistemaal og Tvivlspunkter og tilmed kun alt for let tendere hen imod at hindre og besværliggøre den Konsolidering af vore Aktieselskaber, som dog fra alle Sider findes ønskelig af samfundsmæssige og erhvervspolitiske Hensyn. At slig en Vurdering oven i Købet vilde ske paa en Højkonjunkturs Bølgetop, vilde gøre en paa sligt et Grundlag bygget Skat end mere betænkelig. Hertil kommer endelig, at hvis man endda havde medtaget *Andelsselskaber* og *Forbrugsforeninger* i Forslaget, vilde der dog i hvert Fald være naaet saa meget, at der endelig en Gang var tilvejebragt en *Ligelighed* paa dette Omraade — og under denne Forudsætning har det konservative Folkeparti i Folketinget da ogsaa givet Skatten en betinget Tilslutning. For nærværende Mindretal staar det i alle Tilfælde fast, at naar dette Ligelighedskrav nu paa ny er afvist fra de andre Partiers Side, maa de derved være saa meget stærkere moralsk bundne til at tage skelligt Hensyn til det ved den forestaaende almindelige Revision af Loven.

Skal imidlertid endnu i det kommende Skatteaar Aktieselskaberne alene holde for, maa det da i alt Fald være et ufravigeligt Vilkaar, at den dem tiltænkte Skatteforøgelse ikke lægges paa et principstridigt Grundlag eller i sine Virkninger volder Selskabernes Drift Skade og unødigt Besvær. Det har derfor været Mindretallet en stor Tilfredsstillelse, at man fra alle Sider i Udvalget har kunnet slutte sig til vor Tanke om at opgive Formueskatten og i Stedet for opkræve Indtægtskatten for dette enkelte Aar (1919—20)

med forhøjede Satser. Selv om Forhøjelsen unægtelig maa forekomme lidt glubsk — hvad der jo ligger i de ekstraordinært store Finanskrav, Forholdene stiller —, vil dog derved den Fortræd og de Ulemper, som Formueskatten vilde foraarsage, lykkeligt undgaas, og Mindretallet maa derfor meget paaskønne, at Tanken ogsaa har vundet Tilslutning hos Finansministeren, hvem Formuleringen af Ændringsforslaget skyldes.

Ændringsforslag

til

Forslag til Lov om midlertidig Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) I sidste Linie tilføjes: „medmindre Formuen udgør mindst 100 000 Kr.“

Til §§ 2—5.

2) §§ 2, 3, 4 og 5 samt Overskriften over §§ 3—6 udgaar, og i Stedet for sættes som ny § 2 følgende:

„De i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 8. Juni 1912 § 2, Nr. 5, nævnte Selskaber og Foreninger udreder for Skatteaaret 1919—20 den i nævnte Lovs § 8, jfr. Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915 § 2, fastsatte Indkomstskat med et Tillæg paa henholdsvis 2 pCt. og 4 pCt. saaledes, at Skatten for dette Skatteaar svares med 5 pCt. af den Del af Skatteindtægten, der ikke overstiger 6 pCt. af den indbetalte Aktiekapital m. v., og med 8 pCt. af Resten.“

Til § 6.

3) I 1ste og 2den Linie udgaar Ordene „de i §§ 1—3 ommeldte Skatter samt disses“, og i Stedet for sættes: „den i § 1 ommeldte Skat og dennes“.

4) I sidste Linie ændres Ordene „Skatterne efter nærværende Lov“ til: „nævnte Skat“.

*) Udhævet af os.